

Niculina Gheorghiuță

Regăsirea puterii interioare

Ediția a II-a

Cuprins

Introducere	13
Trilogia Bucuriei	15
Cartea 1: Regăsirea puterii interioare	15
Pasul 1: Regăsirea puterii interioare	17
Pasul 2: Sindromul „salvatorului” ne îndepărtează de Sinele Divin	23
Pasul 3: Sentimentul de vinovăție - inamicul regăsirii puterii interioare ..	33
Pasul 4: Lipsa de valorizare încătușează Sinele Divin	39
Pasul 5: Lipsa de creativitate determină depresia și inhibă Sinele Divin.	47
Pasul 6: Trăiește viața conform credinței tale	55
Pasul 7: Când trăiești în prezent ești conectat(ă) la Sinele tău Divin	63
Pasul 8: Cum ne creăm viitorul?	71
Pasul 9: Bucuria împlinirii, starea supremă de a fi	79
Cartea 2: Bucuria de a trăi fără mască	89
Pasul 1: Conștientizarea faptului că nu trăiești autentic	91
Pasul 2: Descoperirea măștilor	99
Pasul 3: Iertarea și eliberarea de trecut	109
Pasul 4: Lucrul cu mintea ta pentru a trece granițele personalității limitate	117
Pasul 5: A trăi cu tine în noua viață	131
Pasul 6: Bucuria stării de „A FI” autentic	147
Pasul 7: Eliberarea aduce pacea și liniștea interioară pentru a trăi împlinirea	155
Cartea 3: Bucuria de a trăi în și cu Dumnezeu	161
Capitolul 1: Descoperirea de Sine	163
Capitolul 2: Conștientizarea potențelor divine din Sine	173
Capitolul 3: Acceptarea faptului că suntem divini	183
Capitolul 4: Începi să creezi din joacă cu inima ușoară	191

Capitolul 5: Să trăiești bucuria pentru propria creație	203
Capitolul 6: Celebrarea materializării redă puterea creatorului	211
Capitolul 7: Manifestarea Sinelui Divin	219
Trilogia Credinței	225
Cartea 1: Credințele noastre creează realitatea noastră	225
Capitolul 1: „La început a fost Cuvântul...”	227
Capitolul 2: Programarea copilului în primii șapte ani de viață	233
Capitolul 3: Plasticitatea cerebrală și sănătatea creierului	245
Capitolul 4: Credința noastră mută munții ignoranței și a limitărilor	255
Capitolul 5: Credința, forța cu care transmiți o informație	261
Capitolul 6: Credințele noastre creează realitatea noastră	273
Capitolul 7: Ești creatorul realității tale	285
Cartea 2: Afirmării pentru voi	293
Cartea 3: Autovindecarea începe din creier prin forța minții	331
Capitolul 1: Cauzele apariției bolilor	333
Capitolul 2: Cum întreținem o boală la nivel subtil (energetic și informațional)	341
Capitolul 3: Corpul fizic este un radiograf al minții noastre	355
Capitolul 4: Recunoașterea și descoperirea puterii de autovindecare	367
Capitolul 5: Autovindecarea prin forța minții noastre	377
Capitolul 6: Activarea fluxului de iubire divină necesar autovindecării ...	385
Capitolul 7: Metode și modalități de autovindecare	395
Trilogia Cunoașterii	409
Cartea 1: Cuvintele deschid fluxurile de conștiință cuantică	409
Capitolul 1: Cuvintele deschid fluxuri de conștiință cuantică (linii de destin)	413
Capitolul 2: „Mulțumesc” - cuvântul magic care deschide un flux de conștiință superior	421
Capitolul 3: Cuvintele magice: Eu vreau, Eu cred, Eu știu, Eu pot, Eu sunt	431

Capitolul 4: Cuvinte blocante: sper, încerc, nu..., dar, sărut-mâna, trebuie să	443
Capitolul 5: Metode prin care descoperi cuvintele cu care te blochezi și autosabotezi	453
Capitolul 6: Cum faci un salt cuantic conștient prin cuvânt	459
Capitolul 7: Cuvântul și rolul său în menținerea pe fluxuri de conștiință superioare ca frecvență	473
Cartea 2: Din vorbele de duh ale străbunilor și fluxurile de conștiință cuantică	481
Capitolul 1: Vorba de duh și fluxul de conștiință accesat	483
Capitolul 2: Din cunoașterea străbunilor daci	489
Capitolul 3: Noile Legi Frumoase (Belaginele) sau Legile lui Zamolxe	497
Capitolul 4: Obiceiuri și rituri ale străbunilor daci și deschiderea fluxurilor de conștiință cuantică	515
Capitolul 5: Vorbe de duh de origine biblică	521
Capitolul 6: Proverbe românești explicate din perspectivă cuantică	527
Capitolul 7: Din cugetările lui Nicolae Iorga - interpretare prin prisma conștiinței cuantice	553
Carte 3: Cunoașterea și fluxurile de conștiință cuantică	563
Capitolul 1: Taina cunoașterii	565
Capitolul 2: Cunoașterea, comoara cea mai de preț	573
Capitolul 3: Vibrația gândurilor și deosebirea lor	581
Capitolul 4: Cunoașterea, forța care te înalță pe un flux de conștiință superior	591
Capitolul 5: Faptele indică cunoașterea autentică, trăită și manifestată	599
Capitolul 6: Descoperirea Iubirii de Sine	609
Capitolul 7: Cunoașterea și Iubirea de Sine	623
Bibliografie	633

Trilogia Bucuriei

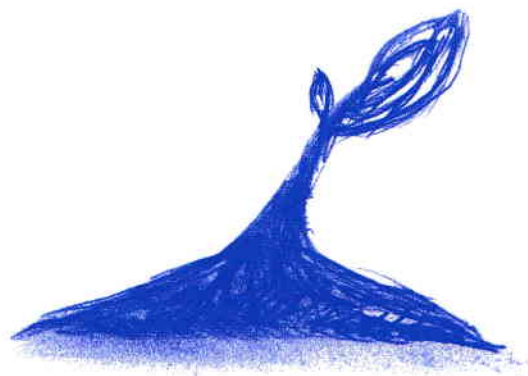
Cartea 1

Regăsirea puterii interioare

Ghid practic de psihologie cuantică

Pasul 1

Regăsirea puterii interioare

Fiecare dintre noi se naște cu acel ceva care este dincolo de trup, minte și ulterior de personalitate.

Acel ceva cântărește, după diverse studii din Statele Unite ale Americii, 11 unci, adică 311,85 grame și ar reprezenta diferența dintre un om viu și unul mort.

Acel ceva tot timpul este în noi și viețuiește acolo în inima energetică, așteptând să-i dăm crezare și atenție. Este o forță nemărginită și deosebit de puternică, magnifică aș putea spune.

Toți am fost în contact permanent cu această forță până la vârsta de șapte ani, după care a intervenit educația condiționată de masă, care ne-a „învățat” să nu ne mai ascultăm forța interioară. Din acel moment, din cauza discrepanțelor dintre sentimentele noastre și constrângerile exterioare, am început să ne pierdem încrederea în noi și să acționăm în conformitate cu legile sociale, chiar dacă nu întotdeauna eram de acord cu ele: „Nu e frumos să...”, „Nu se cade...”, „Te vede lumea...”, „Nu ai voie să...”, „E periculos să...” etc și lista poate continua. Vă invit să faceți o introspecție și să vedeți de ce vă lipsește încrederea în voi, care sunt programele limitative după care ați fost ghidați în viață?

În practica mea profesională întâlnesc foarte mulți oameni care recunosc că au o putere nemărginită, dar din cauza neîncrederii le lipsește curajul să acționeze, să-și facă viața mai frumoasă și să fie fericiți. Pe parcursul ședințelor de consiliere psihospirituală ajung să conștientizeze cine sunt de fapt și ce vor cu adevărat, astfel încât negura

incertitudinilor se disipă, eliberând astfel forța interioară. Din acest moment oamenii pot accesa forța interioară, se lasă ghidați de ea, ca mai apoi să se vadă rezultatele unei vieți împlinite.

Pentru că nu avem încredere în noi ne risipim forța interioară inutil, investind prea multă energie în cei din jur: iubiți, părinți, copii, dogme religioase, salvatori cu trup sau fără, terapeuți, bani, bogăție (adică acumulări de tot felul), școli nenumărate (pentru a ne demonstra că suntem capabili), pentru ca acestea să ne valorizeze, să ne recunoască ca indivizi în societate, să ne salveze de diverse situații etc. Lista poate continua și o puteți completa fiecare.

Îți risipești puterea atunci când cineva sau ceva din exteriorul tău devine mai important decât ceea ce se află în tine.

Tot ceea ce îți trebuie se află în interiorul tău și nimeni altcineva nu poate ști mai bine decât tine ce cale să urmezi, ce studii să faci, ce om să iubești, care-ți sunt idealurile, ce să-ți dorești ...

În momentul în care investești puterea, credința ta în exterior, te secătuiesti de energie și de forță vitală, așteptând salvarea din afară, așteptând ca cineva să te îndrume, să te călăuzească, să te aprecieze. Spunea părintele Arsenie Boca „**cel mai important după Dumnezeu ești tu, că în tine de fapt se află Dumnezeu**”. Accesând forța divină din tine nu mai pierzi energie în exterior, ci pur și simplu acționezi cu toată forța, și atunci lucrurile se întâmplă așa cum vrei; ești propriul tău stăpân și ești creatorul conștient al realității tale.

Numai tu însuși poți să-ți faci ordine în viață. Nu ai nevoie de o putere exterioară, deoarece te naști cu ea; trebuie doar să astupi găurile din găleata care a început să curgă.

Debarasează-te cât mai repede de iluziile și minciunile cu care ai fost hrănit și cu care ai ajuns să te hrănești, pentru că te împiedică să trăiești viața așa cum meriți. Făcând asta, vei avea o mare surpriză și îți vei da seama că te-ai mulțumit cu foarte, foarte puțin din ceea ce poți face și avea. Când îți dai seama de asta nu mai poți accepta

o existență anostă și searbădă, ci te consideri îndreptățit să trăiești așa cum vrei, așa cum îți place, și nu vei mai putea lăsa să te trăiască viața pe tine, ci o vei trăi tu pe ea.

Dacă o experiență oarecare din viața ta te lasă cu un sentiment de neîmplinire sau insatisfacție înseamnă că Sursa din tine îți dă un semnal, iar dacă tu nu ascuți de Sinele tău Divin și mergi mai departe înseamnă că ai pornit la drum cu acel sentiment. Iar ideea că relațiile cu ceilalți te ajută să scapi de acel sentiment e doar o iluzie; de fapt interrelaționarea îl exacerbează. Există totuși o compensație:

Sursa puterii se află în tine dintotdeauna și pentru totdeauna; ce ai de făcut de fapt este să devii conștient de ea, să începi să te conectezi la ea și să acționezi măcar o dată ascultând de Sinele tău Divin.

Când întreb pacienții dacă știu că sursa puterii lor se află în ei, îmi răspund că da știu, au citit în multe cărți, au văzut filme în care au aflat acest lucru, dar totuși, viața lor este numai o suferință și nu știu cum să facă să simtă și să trăiască și ei această stare de pace, de armonie, de bucurie și de împlinire.

Apoi le explic că tot ceea ce au citit la alții este o filozofie și nu un adevăr al lor pe care să-l fi trăit, deoarece nu au accesat forța și nu trăiesc în bucurie și pace. În momentul în care trăiești o stare, acea stare devine adevărul tău și nimeni și nimic nu ți-l mai poate lua, așa cum spunea Iisus Hristos „Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera”.

*Când ai trăit pe propria piele și în propria viață o experiență, ea devine adevăr, și nimeni nu te mai poate manipula cu **să vezi că e așa sau altfel**; tu **știi și devii propriul tău stăpân**.*

Copilăria mea a fost marcată de o serie de extrasenzorialități, de neînțeles pentru mine atunci: vedeam felurite imagini din alte dimensiuni, iar faptul că nimeni nu mi le putea explica mă speria mult. În plus, nici nu puteam să discut cu multă lume acest subiect.

*Ca să mă protejiez, pe la paisprezece - cincisprezece ani m-am rugat la Dumnezeu să nu mai văd acele imagini dar să **Știu**. Sunt foarte fericită că mi s-a dezvoltat acest potențial - să știu - pentru că astfel sunt mereu în contact cu Sinele meu Divin.*

Pentru a vă conecta și a vă lăsa călăuziți de puterea Divină din voi, pe lângă analizele și introspecțiile pe care vi le faceți, puteți spune în fiecare dimineață de douăzeci și unu de ori următoarele afirmații:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna conectat(ă) la Sinele meu Divin”;**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna ghidat(ă) de Sinele meu Divin”.**

Spuneți aceste afirmații timp de douăzeci și nouă de zile de cât mai multe ori pe zi, atunci când aveți de luat o decizie, când vreți să faceți ceva, când vreți să vă implicați într-un proiect, când mergeți la o întâlnire, când aveți un discurs, când mergeți la un interviu etc, și veți trăi experiența să știți totul despre ce aveți să faceți. De ce douăzeci și nouă de zile? Deoarece atât îi trebuie unui neuron să crească din trunchiul cerebral până pe emisfere, unde să se creeze o rețea neuronală a experienței trăite, care devine adevăr și poartă de intrare pentru alte multe experiențe similare. Este ca atunci când ai învățat să mergi pe bicicletă, după ce ai mers o dată mereu vei ști să mergi. Odată ce ai creat o rețea neuronală cu o anumită vibrație ea va atrage informații cu energie specifică care va consolida rețeaua nou formată în timp, adică în șase luni de zile și astfel îți vei crea o nouă atitudine care va fi motorul schimbării tale și a realității înconjurătoare. Când te schimbi tu, lumea din exteriorul tău se schimbă, adică o percepi altfel și acționezi de asemenea altfel. Tu ești propriul tău stăpân și puterea ta este în interiorul tău.

*Mult succes și dați drumul puterii interioare pentru a trăi în bucurie așa cum ne-a îndrumat Iisus Hristos în Noul Testament; de opt sute douăzeci de ori a repetat Iisus „**Bucurați-vă**”.*

Așa este și așa să fie!

Pasul 2

Sindromul „salvatorului” ne îndepărtează de Sinele Divin

Încă de când suntem mici ni se repetă într-una „ajută pe aproapele tău”, „iubește pe aproapele tău”, „faceți cât mai multe fapte bune”- ca să te mântuiești. Apropo de fapte bune, „drumul spre iad e pavat cu intenții bune”, iar în acest capitol veți vedea explicația acestui adevăr. Societatea și educația ne spun că: „mai puțin contezi tu și ce simți tu, important este să ajuți pe cei din jur și să fii în rând cu lumea”, adică uniformizat - ca să fii mai ușor de manipulat, pentru că dacă ai atitudine faci „probleme” în sistem.

Aceste lucruri ni se implementează în minte ca niște programe pe care trebuie să le urmăm ca să ne fie bine în viață. Dar ironia sorții este că niciodată nu ne este bine atunci când punem pe altcineva pe primul loc, iar noi devenim marionete ușor de manipulat; devenim falși și foarte obosiți, pentru că atunci când îi ajuți pe toți nu mai ai timp de tine și de experiențele tale, nici nu mai știi pe unde ești de multe ori.

Cu timpul ajungem să nu mai putem spune „nu” atunci când chiar nu putem ajuta, pentru că trebuie să facem multe fapte bune ca să ne „mântuim”.

De aici apar în mintea noastră alte subprograme, le-aș numi eu de genul:

- nu sunt suficient de bun(ă) dacă spun „nu”;*
- nu o să mă mai iubească nimeni dacă spun „nu”;*
- nu vreau să sufere nimeni dacă spun „nu”;*
- nu vreau să rănesc pe nimeni dacă spun „nu”; etc.*

O participantă la seminariile mele spunea la o întâlnire că a avut o revelație când era într-o biserică la Slujba de Duminică. În timpul slujbei când se spune Tatăl nostru, a realizat că se spune „**Tatăl nostru**” și nu „**Tatăl meu**”, adică fiecare avem același Tată Creator și fiecare ne putem salva și ajuta singuri.

È o iluzie să crezi că salvezi pe cineva; dimpotrivă, devii „călău” pentru acea persoană deoarece nu-l lași să se ajute, să-și creeze noi rețele neuronale prin care să stăpânească experiențele viitoare. De curând am decis să nu mai fac nimic pentru copiii mei din ce pot ei face; mă uit la ei cum fac, îi observ și îi las să experimenteze. Vreau să spun că e fantastic, atât pentru ei cât și pentru mine, deoarece ei trăiesc acea experiență, și-o însușesc, și oricând vor putea să o facă din nou cu succes, iar eu nu mai sunt atât de trasă în toate părțile și de obosită.

Băiatul meu de șapte ani a luat într-o zi un cuțit în mână să curețe un kiwi. Am alergat repede să-i iau cuțitul, de teamă că se va tăia, explicându-i, în tot acest timp, că nu are voie să umble cu cuțitul, că este periculos. Cât timp am curățat eu fructul el plângea, și nu înțelegeam de ce. Într-un final, mi-a spus cu lacrimi în ochi că era plăcerea lui să curețe acel fruct și să-l mănânce, dar că acum nu mai vrea.

A fost o lecție extraordinară. Am rămas fără reacție aproximativ cinci minute, timp în care în mintea mea s-au derulat toate programele și scenariile prin care facem foarte mult rău copiilor noștri; printr-o hiperprotecție nu-i lăsăm să se dezvolte experimentând. Și de atunci am încredere în el și nu pățește nimic. Copiii se lovesc sau se accidentează atunci când noi nu avem încredere în ei, atrăgând, cu mintea noastră, tot ce gândim despre o anumită situație. Așa că mare grijă mare..., suntem responsabili de ceea ce creăm în jurul nostru.

Crezi că cei care te iubesc cu adevărat se vor supăra când tu spui „nu” la ceva ce chiar nu poți sau nu ai cum? Vei avea o mare surpriză, așa cum am avut și eu să văd că interlocutorul meu nu s-a supărat, ci din contra, a rezolvat mult mai repede și mai ușor decât aveam eu resurse și timp. Și e normal așa, când ai o nevoie, o problemă, tu ești cel mai în măsură să o rezolvi, pentru că dacă ți-a apărut, înseamnă că poți să o rezolvi. Tot ce primești se datorează faptului că ești pregătit pentru ceea ce primești, deci poți. Cum se spune din popor „Dumnezeu îți dă atât cât poți duce”, nu mai mult.

De multe ori nu spunem „nu” pentru că nu vrem să refuzăm sau să rănim pe cineva (vezi programul implementat); nu știi dacă rănești sau nu pe celălalt, dar mintea ta crede asta. Cu toate acestea îi rănim și pe alții și pe noi dacă ne prefacem că totul e în regulă atunci când nu e. Când încerci să-i protejezi pe ceilalți de fapt vrei să te autoprotejezi. Dacă ai avea încredere că prietenii sau cunoștințele tale sunt capabile să facă față unui „nu”, atunci nu ai mai ascunde adevărul. Atunci când îi consideri slabi pe ceilalți de fapt îi desconsideri și dimpotrivă, le recunoaștem valoarea atunci când suntem sinceri.

Sunt atâtea familii sau cupluri care stau într-o relație de compromis, de teamă să spună că nu mai merge sau nu așa văd ei iubirea etc; și unde este acum societatea datorită acestor compromisuri? Se vede cu ochiul liber: într-o mare suferință de la parteneri de cuplu, copii, sisteme, guverne etc.

Într-o relație, dacă nu câștigă amândoi nu câștigă nici unul. Dacă partenerul sau partenera șovăie în relație nu mai lăsa lucrurile să treneze. Fie pui punct, fie îți schimbi punctul de vedere. De obicei există modalități de a ameliora o situație (sau atitudinea față de ea), pentru ca toată lumea să fie mulțumită. Când ai de luat o decizie, nu uita să te conectezi la Sinele tău Divin și să repeți de cât mai multe ori afirmația:

✓ **„Eu sunt dintotdeauna ghidat(ă) de Sinele meu Divin”.**

Adesea trebuie să faci unele schimbări, alteori trebuie să-i pui punct. Poți anunța orice - o demisie, încheierea unei relații sau schimbarea unei relații - cu dragoste, apreciere și respect.

Dacă ești sincer și respectuos cu ceilalți, îi protejezi mai mult decât dacă le spui „nu”. Un „nu” cinstit este la fel de important ca și un „da” cinstit pentru că îl slujește și îl binecuvântează în egală măsură pe cel care-l spune și pe cel căruia îi este adresat.

De fapt când spui „nu” îi dai celuiilalt dreptul și ocazia să experimenteze, să-și demonstreze că poate face el ceva, să câștige și să-și recapete încrederea în forțele proprii, deci abia atunci îl ajuți cu adevărat.

În momentul în care vrei să faci tu în locul celorlalți, de fapt tu vrei să controlezi totul deoarece nu ai încredere că și celălalt poate. Oamenii din jurul tău sunt atât de mari sau atât de mici cât le permiți tu să fie.

De fiecare dată când nu lăsăm pe cei din jur să se ajute singuri, ei nu depășesc acea experiență, iar noi ne supreresponsabilizăm cu treburi care nu sunt pentru creșterea noastră. Poți să le faci ușor deoarece le-ai stăpânit cândva și ai rețele neuronale solide, dar vei fi obosit, vei face lucruri care nu îți plac, doar de dragul de a face în locul altuia, nu vei lăsa și pe alții să se afirme și să-și demonstreze că pot etc.

Dacă scapi de sindromul salvatorului le vei permite celorlalți să-ți preia o parte din treburi și oricât ar părea de ciudat, vei avea câteva avantaje clare:

- *nu vei mai face ceea ce nu-ți place;*
- *vei avea mai mult timp pentru activitățile care îți plac;*
- *le vei da și celor din jur posibilitatea să se afirme și să-și crească încrederea în ei;*
- *toți vor fi mai mulțumiți și fericiți;*
- *iar tu te vei bucura cu adevărat de viața ta.*

Când îți imaginezi că știi mai bine decât omul din fața ta, de fapt ignori Divinitatea din acea ființă, ignori potențialul magnific pe care-l are de scos la suprafață pentru a manifesta necunoscutul din el. Dacă forțezi pe cineva să se schimbe, de fapt treci peste liberul lui arbitru și îi răpești posibilitatea de a alege liber. Cine te crezi? Liberul arbitru înseamnă dreptul fiecăruia de a alege să trăiască fie în Rai, fie în infern, fie la București sau oriunde pe această planetă.

Preocuparea pentru comportamentul altui om este de fapt un semnal pentru tine că ești în eroare.

Dacă te preocupă problemele altora este problema ta.

Dacă nu te preocupă problemele altora de fapt îi ajuți.

Eu am reușit să scap de acest sindrom, care era alimentat de subprogramul „nu sunt suficient de bună dacă...”, abia de un timp relativ scurt și mă simt extraordinar; viața mea și a celor din jur este alta, am o pace interioară pe care nu am experimentat-o

De atunci totul este magnific. S-a produs într-o clipă când am primit informația de la Sinele meu Divin că de fapt fac mult rău oamenilor că nu îi las să-și creeze propriile lor rețele neuronale cu care să poată lucra ori de câte ori au nevoie. Dacă eu pot este rezultatul faptului că în timp mi-am creat rețelele necesare cu care pot experimenta. Am o vorbă: **dacă un singur om din univers poate ceva, atunci orice om poate, numai să vrea și să acționeze în direcția dorinței lui.** Iar dacă eu îi ajut, făcând în locul lor ceva ce pot și ei, atunci ei nu-și creează rețele suficient de solide să se poată ajuta singuri, și astfel când nu voi fi lângă ei vor suferi că nu vor ști ce au de făcut.

Așa că de atunci oricine vine să-l ajut, prima întrebare cu care încep discuția este „**Tu ce ai făcut pentru această situație?**”. Dacă a făcut ceva îi mai dau câteva repere sau pârgăhii, dacă nu, îi spun ce să facă și mai departe este treaba lui dacă vrea să acționeze sau nu, nu trec peste liberul arbitru al nimănui.

Îi spun să repete afirmații de genul:

- ✓ „Eu am dintotdeauna încredere în mine”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna un geniu”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de inspirație divină”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna inteligență creatoare”;
- ✓ „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de forță vitală”;
- ✓ „Eu dintotdeauna pot tot ce vreau și îmi propun”;

Acesta este ajutorul pe care îl pot da în prima fază, să îi spun ce să facă (adică nu mai fac eu în locul lui); apoi în a doua fază îl trimit la Sinele lui Divin să intre în contact cu el, că El știe cel mai bine ce și cum să facă, și astfel toată lumea este fericită, liniștită, în pace și celui care experimentează îi crește sufletul și are mari satisfacții că a reușit singur. Vă dați seama ce satisfacție ai când faci tu ceva și îți reușește. De fapt atunci îți găsești puterea interioară, devii propriul tău stăpân și ești liber precum vulturul.

„Dacă scoți la lumină ceea ce e în tine,

Acel ceva te va mântui.

Dacă nu scoți la lumină ceea ce e în tine,

Acel ceva te va ucide.”

(Evanghelia după TOMA)

Ce interesant spunea apostolul Toma acum două mii de ani, cum că dacă scoatem din noi la suprafață în viața de zi cu zi lumina Sinelui Divin, asta ne va elibera (mântui) și ne va face să experimentăm întru pace și bucurie. Dacă nu scoatem la suprafață în viața și experiențele noastre, dacă nu cunoaștem lumina Sinelui Divin, acel ceva ne va ține prizonierii propriei noastre minți și vom muri plini de suferințe, frustrări, boli și neputințe. De noi și de libera noastră alegere depinde fericirea sau nefericirea noastră.

Dacă toată viața ne-o petrecem încercând să salvăm toată omenirea dar nu suntem atenți la noi, la corpul nostru, la mintea noastră, nu vom ajuta de fapt pe nimeni iar noi ne pierdem talanții pe care i-am primit când am venit în trup; pierderea talanților înseamnă stagnare și reîntoarcerea la viața pe pământ, la școala iubirii, până vom înțelege că fiecare este propriul stăpân și responsabil pentru propria sa viață.

Toată puterea este în noi, pentru că este de la Sinele nostru Divin, nu o căutați în stele, cristale, aur, catedrale, instituții, nu este în exteriorul nostru, este doar în noi și se manifestă prin ce facem cu ea. Atâta timp cât ai încredere în Sinele tău Divin, cât ești conectat la el și cât ascuți mesajele lui, atunci trăiești doar în pace și armonie cu tine și cu cei din jurul tău.

Fiecare dintre noi este creatorul propriei realități. Cum ar fi să trăim într-o lume în care toți suntem creatori și fiecare va veni cu creația sa și împreună ne vom veseli și bucura de roadele creației noastre?

Sună interesant și de dorit. Dar veți spune că noi nu putem schimba lumea. E adevărat, dar ne putem schimba pe noi. Iar atunci când ne schimbăm noi, toată lumea din jur se schimbă, mai exact ne schimbăm perspectiva asupra realității. Și uite așa azi un pic mâine un pic, fiecare face eforturi de lucru cu el, cu personalitatea lui și cu

schimbarea schemelor de gândire vechi pe care le transformă în programe noi, într-o minte nouă și astfel se poate ajunge ca toată omenirea să se transforme așa încât toți să ne bucurăm de o lume a păcii și bucuriei depline. Nu putem salva pe nimeni, decât pe noi înșine. Iar când noi ne salvăm printr-o nouă schimbare, lumea evoluează o dată cu noi.

*Atunci când fiecare este suveran, nu mai are grijă să invidieze pe cineva, nu mai are grijă să umilească pe cineva, nu mai are grijă să bârfească pe cineva, pentru că va privi pe fiecare om ca pe un frate al său așa cum a spus Mântuitorul Iisus Hristos, că „**Eu și Tatăl suntem una, iar voi sunteți frații mei**”. Ce mesaj de iubire necondiționată ne-a lăsat Mântuitorul acum două mii de ani? Cât facem din ce ne-a transmis? Eu cred că în aceste momente de schimbări planetare foarte mulți oameni caută să se transforme și să se manifeste conform iubirii necondiționate. Am încredere în capacitatea fiecăruia de a-și accesa Sinele Divin pentru a trăi din plin această vibrație a iubirii necondiționate.*

Așa este și așa să fie!

